פרשת יונדף הגרמנית

בשעה שפרשת ילדי יונדף הסעירה את ישראל בגלל העברת הילדים לגרמניה - נסערה גרמניה עצמה בגלל פרשה אחרת

ריך ושכניו על הצהרות, שאישרו כי הילד מרגיש בטוב בבית אביו, דבק בו ואוהב אותו. גם הכומר של המישפחה אישר זאת. הילד עצמו הכריז שהוא רוצה להישאר אצל האב ואינו מסכים לחזור אל אמו.

עד כאן יכלו הדברים לקרות גם בישראל. סיכסוך כזה עלול לקרות בכל מקום שהאב פנה מייד לפסיכולוגים אחרים, ואלה המליצו להשאיר את הילד בידי אביו. אולם השופט קיבל את חוות־הדעת האוניברסיטאית, ציווה להעביר את הילד „תוך שימוש בכוח, בשעת הצורך." הוא החליט להעביר את הילד לידי האם. החלטה זו אושרה גם בערכאה גבוהה יותר.

הילד תומאס השתכן בינתיים בבית

„אבא, תציל אותי!"

זועק תומאס קנכט, כאשר פקיד לישכת־הנוער מכניס אותו בכוח למכונית, בעזרת העובדת הסוציאלית. מסביב ניצבים שוטרים במדים ובתילבושת אזרחית. הפקידים באו מעיר אחרת, אחרי שפקידי לישכת־הנוער המקומית סירבו לבצע את צו בית־המישפט להעברת הילד, מטעמי מצפון.

בפרשה כזו, כשהיא נוגעת כולה להם־עצמם?

באחד הימים יצא הילד תומאס מבית־הספר, כדי לחזור אל בית אמו, שנישאה בינתיים שנית. אולם לפני שער בית־הספר המתינה לו מכונית האב, הרופא פרידריך קנכט. האב לקח את הילד לביתו.

קדמו לכך שנתיים של מריבות, שהעסיקו שופטים, עורכי־דין, קציני־מיבחן ועובדים סוציאליים.

הכל החל דווקא בצורה שקטה. ההורים התגרשו בשלום. תוך הסכם ביניהם נמסר הבן לאביו, ואילו האחות הקטנה נמסרה לאמה. הוסכם גם שבימי החופשות יגורו שני הילדים ביחד, פעם בבית האם, פעם בבית האב, שגם הוא נשא בינתיים אשה חדשה.

אולם ההסכם לא החזיק מעמד. אחרי אחת החופשות חזר הילד אל אביו רק לכמה שעות. האם ביקרה אצל האב, וכתוצאה מהשיחה הועבר הילד לטיפול האם.

מדוע? על כך נחלקות עתה הדיעות.

לדברי האב: האם הפעילה עליו סחיטה, איימה למסור לשילטונות פרטים על הפראקטיקה הרפואית שלו, שיכלו להרוס אותו. על כן נאלץ למסור לה את הילד.

לדיברי האם: לאב ביכלל לא היה איכפת, והוא מסר את הבן מרצון.

אולם כאשר ביקשה האם מבית־המישפט להעביר לה את הילד רישמית, הגיש נגדה האב קובלנה פלילית על סחיטה וכפייה. ובילוי של השנה האחרונה פעל האב, הביא את הילד שוב אליו.

כעבור כמה ימים החתים האב את מכר־תו ושכניו על הצהרות, שאישרו כי הילד מרגיש בטוב בבית אביו, דבק בו ואוהב אותו. גם הכומר של המישפחה אישר זאת. הילד עצמו הכריז שהוא רוצה להישאר אצל האב ואינו מסכים לחזור אל אמו.

עד כאן יכלו הדברים לקרות גם בישראל. סיכסוך כזה עלול לקרות בכל מקום שהאב פנה מייד לפסיכולוגים אחרים, ואלה המליצו להשאיר את הילד בידי אביו. אולם השופט קיבל את חוות־הדעת האוניברסיטאית, ציווה להעביר את הילד „תוך שימוש בכוח, בשעת הצורך." הוא החליט להעביר את הילד לידי האם. החלטה זו אושרה גם בערכאה גבוהה יותר.

הילד תומאס השתכן בינתיים בבית אביו פורץ הנער

בדלת ו תומאס בבכי היסטרי, כשהוא נגרר על־ידי פקיד ופקידה למכונית.

אביו הרופא, כאילו לא יצא ממנו לעולם. בחדרו נערמו הצעצועים, המורה שלו היה מרוצה, הידידים התדפקו בכל שעות היום על דלת ביתו. בטרקלין היה תלוי ציור שהילד צייר בעצמו: הילד תומאס מחזיק בידי אביו ואמו החורגת, באידיליה מישפחתית.

מצוקה מצפונית

כ אשר נמסר צו ההוצאה־לפועל ללישכת־הנוער המקומית, הודיעה שהיא נתונה ב„מצוקה מצפונית", ואינה יכולה לבצעו. השופט לא היסס, העביר בו במקום את צו ההוצאה־לפועל ללישכת־הנוער בעיר אחרת.

הביצוע זכה בכיסוי נרחב בעיתונות הגרמנית. התיאורים והתמונות שברו לבבות: פקיד ההוצאה־לפועל ועובדת סוציאלית הגיעו בליווית שוטרים. הילד נאחז ברהיטים ונלקח בכוח, כשהוא מתגונן וצועק: „אבא, תציל אותי!" האב התנפל על השוטרים וניסה לקרוע מידיהם את הילד. עוברים־ושבים פרצו בבכי.

סיכם בית־המישפט הגרמני: „מעתה על שני ההורים לחשוב על טובת הילד, ולעזור לו לקיים יחסים טובים עם שניהם."

האב מתנגד

שני שוטרים במדים מחזיקים באב, הרופא פרידריך קנכט, כשהוא מנסה לפרוץ לעבר בנו ולחלצו מידי הפקידים. לאחר־מכן רדף האב אחר המכונית שהובילה את בנו, וניסה שנית לשחררו.

מישפחה — כפי שקרה במישפחת יונדף. אלא שההמשך הוא גרמני מובהק.

לגמול מאהבה

ד שופט לעניני־נוער החליט להעביר את הילד למירפאה הפסיכיאטרית לנוער של האוניברסיטה הסמוכה. הוא ביקש חוות־דעת מדעית על השאלה: אצל מי משני הוריו ייטב לנער? חוות־הדעת הקיפה, כיאה לגרמנים, 65 עמודים, ועלתה כ־20 אלף לירות.

את חוות־הדעת הזאת, שעליה חתמו הפרופסור הרמן סטוטה ועוזריו, מגדיר השבועון הגרמני, בלשון עדינה, כ„תמוהה".

אין ספק שהנער אוהב את אביו, קבעו המומחים. אולם אהבה זו אינה אלא תלות טוטאלית. על האב, שכלל לא נקרא למירפאה ולא נבדק, אומרים המומחים שיש לו „תפיסות פאראנואידיות, הזורות למציאות." על האם אמרו שהיא „אשה חמת־לב ובעלת־מעוף." מסקנת המדענים: להעביר את הילד מידי האב לידי האם.

איך לעשות זאת, נגד רצון הילד? גם לכך היה למדענים הגרמנים פיתרון: לפני שיימסר לאם, יש להעניק לילד טיפול פסיכו־תראפויטי במוסד, כדי להחיות את אהבתו לאם.

טען פרקליט האב: חוות־הדעת מציעה לגמול את הילד מאהבתו לאביו, ולחנכו לאהוב את אמו.